

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Václavem Trajerem, ve věci

žalobce: **L. K.**, narozený „X“,
bytem „X“,
zastoupený Mgr. Štěpánem Jaklem, advokátem,
sídlem Mírové náměstí 157/30, 412 01 Litoměřice,

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**,
sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 2. 2018, sp. zn. SZ/MPSV-2018/27044-916, č. j. MPSV-2018/30077-916,

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 12. 2. 2018, sp. zn. SZ/MPSV-2018/27044-916, č. j. MPSV-2018/30077-916, a rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajská pobočka v Ústí nad Labem, Kontaktní pracoviště Roudnice nad Labem, ze dne 12. 12. 2017, č. j. 34877/2017/RNL, se pro vady řízení **zrušují** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen zaplatit** žalobci náhradu nákladů řízení v částce 2 600 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

Odůvodnění:

1. Žalobce se svou žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím právního zástupce domáhal zrušení rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 12. 2. 2018, sp. zn. SZ/MPSV-2018/27044-916, č. j. MPSV-2018/30077-916, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce ČR – krajská pobočka v Ústí nad Labem, Kontaktní pracoviště Roudnice nad Labem, ze dne 12. 12. 2017, č. j. 34877/2017/RNL, kterým bylo rozhodnuto poskytovat žalobci doplatek na bydlení ve výši 2 979 Kč měsíčně od července 2017.

Žaloba

2. V žalobě žalobce namítal, že v rozporu s čl. 30 odst. 2 Listiny základních práv a svobod je žalobce v důsledku přiznání nižšího doplatku na bydlení bezprostředně ohrožen ztrátou bydlení. Žalobce trval na tom, že odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí je byrokratické, formální a odporující smyslu pomoci občanům v hmotné nouzi. Dle žalobce se žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí nevypořádal dostatečným způsobem s jeho odvolacími námitkami a s některými se nevypořádal vůbec. Z toho důvodu považuje žalobce žalobou napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.
3. Žalobce dále namítal, že postup žalovaného při výpočtu nájemného ve výši v místě obvyklé byl nesprávný a nesouladný se zákonem, když žalovaný vůbec nevzal v potaz žalobcem tvrzené obdobné náklady při užívání bytu v jiné než nájemní, družstevní nebo vlastnické formě bydlení ve výši 1 231 Kč zahrnující náklady za užívání společných prostor, kolárny, sušárny, dvora, zahrady, sklepa k uložení potravin, kuchyňky, chodby a stodoly k uložení movitých věcí žalobce, jež jsou v daném případě započítány v celkové výši nájemného tvrzené žalobcem.
4. Dále žalobce namítal, že žalovaný nesprávně nezahrnul do položky úhrad za služby spojené s užíváním bytu částku úhrad za pevná paliva z důvodu údajného rozporu mezi údaji uvedenými v dokumentu „informace o užívaném bytu“ a podnájemní smlouvou. Žalobce trval na tom, že do této položky měla být započtena částka za ústřední vytápění v plné výši, maximálně do výše v místě obvyklé. Pokud žalovaný do položky úhrad za služby spojené s užíváním bytu nezahrnul úhrady za teplo bez dalšího vůbec, je takový postup dle žalobce zcela neadekvátní a vadný. Žalobce zdůraznil, že pokud by byl seznámen s úmyslem správních orgánů prošetřit způsob vytápění nemovitosti, poskytl by jim nezbytnou součinnost a pokusil se odstranit nejasnosti vzniklé pravděpodobně v důsledku terminologického omylu při označení způsobů vytápění.
5. Namítal dále, že správní orgány do položky nezbytných služeb souvisejících s užíváním bytu nezahrnuly částku za úklid společných prostor v domě, osvětlení společných prostor, vybavení bytu společnou televizní a rozhlasovou anténou, vybavení bytu nábytkem a nezbytnými spotřebiči a správou bytu. Nezahrnutí těchto nákladů ve výši 1 300 Kč do výpočtu doplatku na bydlení žalovaný nikterak nezodůvodnil a z žalobou napadeného rozhodnutí není zřejmé, zda se těmito náklady vůbec zabýval.
6. Žalobce zdůraznil, že při aplikaci ustanovení i přiznání nároku na dávku hmotné nouze nelze postupovat příliš restriktivně, bez zohlednění dalších zájmů chráněných zákonem o pomoci v hmotné nouzi, zejména zájmu státu na zajištění minimálního standardu bydlení osobám ohroženým sociálním vyloučením a bezdomovectvím.
Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Vyjádření žalovaného k podané žalobě

7. Žalovaný ve svém vyjádření zrekapituloval závěry obsažené v žalobou napadeném rozhodnutí. Trval na tom, že se v žalobou napadeném rozhodnutí dostatečným způsobem vypořádal s tím, že nezahrnul do odůvodněných nákladů na bydlení obdobné náklady spojené s vlastnickou formou bydlení. Spisová dokumentace obsahuje podklady, na základě kterých prvostupňový orgán stanovil nájemné v místě obvyklé. Žalobce měl možnost se s těmito podklady seznámit. Žalovaný zdůraznil, že v případě podnájemní formy bydlení se do odůvodněných nákladů nezapočítávají náklady obdobné s vlastnickou formou bydlení. Náklady za užívání společných prostor, kolárny, sušárny, dvoru, zahrady, sklepa, kuchyňky, chodby a stodoly by měly být součástí nájemného. Rovněž uvedl, že do odůvodněných nákladů na bydlení by se měly zahrnout pouze náklady, které bezprostředně souvisí s užíváním bytu a bez nichž nelze byt plnohodnotně užívat.
8. K námitce týkající se nezapočtení nákladů na vytápění žalovaný uvedl, že důvody tohoto postupu jsou v žalobou napadeném rozhodnutí zcela jednoznačně uvedeny. Z údajů uvedených v dodatku nájemní smlouvy ze dne 10. 7. 2017 není zřejmé, jaká částka nákladů je za teplo, jaká je za teplou užitkovou vodu a jaká za další způsoby otopení. Dodatek k nájemní smlouvě obsahuje pouze souhrnnou výši nákladů za tyto položky v částce 1 500 Kč. Ke způsobu vytápění byly žalobcem v průběhu správního řízení dle žalovaného předloženy doklady, ze kterých není jednoznačně zjištěné, jakým způsobem je dům vytápěn. Údaje uvedené v dodatku nájemní smlouvy a údaje uvedené v informacích o bytě se liší. V dodatku smlouvy je uvedeno teplo, TUV (teplá užitková voda), přenosné plynové topení propan-butan. V informacích o užívání bytu ze dne 10. 7. 2017 je uvedeno, že k vytápění je z 50 % užíváno dálkové teplo, z 20 % propan a z 30 % černé uhlí. Dům přitom dle žalovaného není dálkovým teplem ve smyslu tepla dodávaného do domu jiným dodavatelem vytápěn. Dle žalovaného se tyto rozpory nepodařilo odstranit ani při šetření v místě dne 6. 10. 2017 ani 14. 11. 2017, protože šetření nebylo žalobcem umožněno. V listopadu 2017 byly doloženy nové informace o bytu, kde je uvedeno, že k vytápění je z 10 % využita elektřina, z 10 % zemní plyn a z 80 % uhlí a dříví. Tyto informace o užíváním bytu jsou ale dle žalovaného platné až od listopadu 2017 a v řízení o změně výše doplatku na bydlení od 1. 7. 2017 jsou dle jeho názoru tedy nerelevantní. Žalovaný setrval na tom, že rozpory v údajích o vytápění bytu se nepodařilo v průběhu správního řízení odstranit, neboť šetření v místě nebylo prvostupňovému orgánu umožněno.
9. Žalovaný dále uvedl, že se v žalobou napadeném rozhodnutí podrobně vyjádřil k tomu, proč nebyla částka za služby spojené s užíváním bytu zahrnuta do nákladů na bydlení. Zdůraznil, že v § 34 písm. b) zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, (dále jen „zákon o pomoci v hmotné nouzi“) jsou taxativně vyjmenované služby, které je orgán pomoci v hmotné nouzi povinen zohledňovat s tím, že zákon umožňuje i zohlednění dalších prokazatelných a nezbytných služeb souvisejících s bydlením. Žalovaný připustil, že v dodatku nájemní smlouvy ze dne 10. 7. 2017 je pod písmenem e) uvedena položka „nezbytné služby“ ve výši 1 300 Kč. Z takto charakterizované položky však dle žalovaného nelze určit, zda se jedná o služby bezprostředně související s užíváním bytu. Žalovaný dále uvedl, že v odvolání žalobce sice uvedl, co všechno se do položky nezbytné služby počítá, ale bez uvedení konkrétních částek.

Posouzení věci soudem

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

10. O žalobě soud rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalobce ani žalovaný se po řádném poučení, že může vyslovit nesouhlas s rozhodnutím věci bez jednání a že nevyjádření se v určené lhůtě je považováno za souhlas, k nařízení jednání nevyjádřili.
11. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé s. ř. s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ust. § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu, nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
12. K námitce, že správní orgány při výpočtu nájemného nevzaly v potaz žalobcem tvrzené obdobné náklady při užívání bytu v jiné než nájemní, družstevní nebo vlastnické formě bydlení ve výši 1 231 Kč zahrnující náklady za užívání společných prostor, kolárny, sušárny, dvora, zahrady, sklepa k uložení potravin, kuchyňky, chodby a stodoly k uložení movitých věcí žalobce, soud uvádí následující. Zásadním podkladem pro přiznání doplatku na bydlení je žalobcova podnájemní smlouva ze dne 26. 1. 2017 ve znění jejího dodatku ze dne 10. 7. 2017. Z těchto dokladů vyplývá, že předmětem podnájmu je část bytového domu, a to místnost o výměře 18,40 m² v patře budovy č. p. „X“ na stavební parcele č. „X“ v k. ú. „X“ za nájemné ve výši 3 280 Kč s tím, že osobám v hmotné nouzi, což žalobce v dané době byl, přísluší jednorázová sleva 1 010 Kč. Nájemné pro žalobce tedy v rozhodné době bylo ve výši 2 270 Kč. Prvostupňovým rozhodnutím byla do doplatku na bydlení zahrnuta částka odpovídající v místě obvyklému nájemnému ve výši 2 049 Kč.
13. Z výše uvedeného jednoznačně vyplývá, že rozdíl mezi žalobcem skutečně hrazeným nájemným a částkou zahrnutou do doplatku na bydlení činí 221 Kč na nikoli 1 231 Kč, jak uvádí žalobce ve své žalobě. Z výše uvedených smluv rovněž nijak nevyplývá, že by žalobci svědčilo výhradní právo užívání prostor, na které poukazuje ve své žalobě. Z jejich výčtu (společné prostory, kolárna, sušárna, dvůr, zahrada sklep, kuchyňka, chodby, stodola) dle soudu vyplývá, že se jedná o společné části a příslušenství budovy, ve které byl žalobci poskytnut podnájem a které jsou k dispozici stejným dílem všem nájemcům a případným podnájemcům v budově. V tomto směru se tedy soud ztotožňuje s názorem žalovaného, že se jedná o prostory, které jsou svým charakterem společnými prostorami a jejich užívání je zahrnuto v ceně nájmu i v případě ubytování v obdobných ubytovacích zařízeních. Proto je jejich užívání zahrnuto i v rámci ceny nájmu v místě obvyklých. Existence uvedených prostorů nemohla nijak ovlivnit ani výpočet předmětné částky odpovídající místně obvyklému nájemnému, neboť bez ohledu na velikost těchto prostor, jsou tyto prostory určené k užívání všemi nájemci či podnájemci v budově. Tuto námitku tedy vyhodnotil soud jako nedůvodnou.
14. K námitce týkající se skutečnosti, že nebyla do doplatku na bydlení zahrnuta žádná částka odpovídající výdajům za vytápění, soud uvádí následující. V dodatku podnájemní smlouvy ze dne 10. 7. 2017 je jako složka pravidelných úhrad uvedena položka „teplo, TUV,

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

přenosné plynové topení propan-butan“. Ohledně způsobu vytápění předmětného prostoru měly v průběhu správního řízení správní orgány nejasnosti. V informacích o užívaném bytu ze dne 26. 1. 2017 žalobce uváděl, že k vytápění je využívána elektřina z 30 %, zemní plyn z 20 % a TUV, uhlí a dřevo z 50 %. Na základě těchto informací byl žalobci poskytován doplatek na bydlení včetně částky odpovídající nákladům na vytápění. V informaci o užívaném bytu ze dne 10. 7. 2017 je uvedeno, že předmětný prostor je vytápěn dálkovým teplem z 50 %, černým uhlím z 30 % a propanem z 20 %. Údaj o vytápění elektřinou z 50 % je v daném tiskopise škrtnut. Tyto údaje se vztahují k totožnému ubytování jako údaje z 26. 1. 2017. Údaje z informace o užívaném bytě ze dne 10. 7. 2017 považovaly správní orgány za nesprávné, neboť, jak uvedly, z údajů poskytovaných Českým úřadem zeměměřickým a katastrálním o předmětné budově zjistily, že není napojena na dodávku dálkového tepla. Výzvou ze dne 27. 10. 2017, č. j. 30733/2017/RNL, byl žalobce vyzván k předložení nového tiskopisu informace o bytě s důrazem na uvedení správného údaje o vytápění bytu. Současně byl žalobce upozorněn, že se dne 14. 11. 2017 v 11:30 bude provedeno místní šetření v místě jeho bydliště. Ve správním spise je založen protokol z místního šetření ze dne 14. 11. 2017, 11:35 hod., ze kterého vyplývá, že místního šetření se účastnil pronajímatel domu pan R. P. Dle údajů v protokole byl žalobce v té době v zaměstnání. Proto nemohl správní orgán vstoupit do jím pronajatého prostoru. Dne 22. 11. 2017 doložil žalobce prvostupňovému orgánu potvrzení zaměstnavatele ze dne 20. 11. 2017, ve kterém je uvedeno, že žalobce byl dne 14. 11. 2017 od 7 do 15:30 hod. v zaměstnání a nebylo možno jej z provozních důvodů uvolnit. Potvrzení je opatřeno podpisem personalistky P. B. a razítkem společnosti PAPEI, a. s. Dne 13. 11. 2017 byl prvostupňovému orgánu doručen žalobcem vyplněný formulář informace o užívaném bytu ze dne 10. 11. 2017, ve kterém je uvedeno, že jako energii k vytápění předmětného prostoru využívá elektřinu z 10 %, zemní plyn z 10 % a TUV, uhlí a dříví z 80 %.

15. V prvostupňovém rozhodnutí správní orgán na straně 3 výslovně uvedl, že šetřením v místě bydliště za přítomnosti pronajímatele dne 14. 11. 2017 byla ověřena skutečnost, že prostory jsou vytápěny tuhými palivy a přitápí se propan-butanem a elektrickými přímotopy. Žalovaný pak v žalobou napadeném rozhodnutí konstatoval, že rozpory ve stanovení druhu vytápění předmětného prostoru se nepodařilo odstranit, a to ani při šetření na místě dne 6. 10. 2017 ani 14. 11. 2017. Aniž by došlo k jakémukoliv doplnění podkladů, žalovaný dospěl k odlišnému závěru oproti prvostupňovému orgánu ohledně druhu vytápění. Prvostupňový orgán uvedl, že místním šetřením byla ověřena skutečnost, že prostory jsou vytápěny tuhými palivy a přitápí se propan-butanem a elektrickými přímotopy, kdežto žalovaný měl o druhu vytápění stále pochybnosti. V této skutečnosti spatřuje soud zásadní rozpor, který nebyl v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí nijak osvětlen.
16. Dále žalovaný ve vztahu k druhu vytápění uvedl, že není možné přihlédnout v daném řízení k informaci o bytu ze dne 10. 11. 2017, kterou žalobce předložil správním orgánům, neboť údaje uvedené v tomto tiskopise jsou platné až od 10. 11. 2017. Na tomto místě musí soud zdůraznit, že toto hodnocení předmětného dokladu je zcela v rozporu s obsahem správního spisu. Prvostupňový správní orgán žalobce výzvou ze dne 27. 10. 2017, č. j. 30733/2017/RNL, vyzval k předložení tiskopisu informace o bytu s důrazem na způsob vytápění. Doklad, který tedy žalovaný odmítl jakkoli hodnotit byl tedy dokladem, který správní orgán prvního stupně požadoval k posouzení způsobu vytápění předmětných prostor právě za účelem možnosti přiznání doplatku na bydlení za rozhodné

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

období. Žalovaný postupoval zcela v souladu s pokynem prvostupňového orgánu. Prvostupňový orgán pak ve svém rozhodnutí tento doklad zcela pominul a žalovaný jej výslovně vyloučil z podkladů rozhodnutí. Pouze s poukazem na datum vyhotovení tohoto podkladu. Správní orgány se tak s obsahem tohoto dokladu nikterak nevypořádaly. Soud v této skutečnosti spatřuje nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů obsažených v odůvodnění rozhodnutí ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

17. Soud rovněž musí poukázat na skutečnost, že na úhradu nákladů na vytápění předmětných prostor nebyla žalobci přiznána v rámci doplatku na bydlení žádná částka. Takový přístup považuje soud za zcela nepřijatelný za situace, kdy je nepochybné, že daný prostor musí být vytápěn. Za situace, kdy správní orgány měly pochybnosti o vytápění daného prostoru dálkovým teplem, nijak nezpochybnily skutečnost, že k vytápění předmětných prostor jsou využívány i další zdroje tepla, jako je uhlí, dřevo a elektrické a plynové přímotopy. V informacích o bytu bylo vždy uvedeno procentuální zastoupení těchto druhů vytápění. Bylo tedy namístě, aby správní orgán přiznal náhradu na vytápění alespoň u těch druhů vytápění, které měl za ověřené a to v rozsahu procentuální míry zastoupení těchto druhů vytápění. Správní orgány měly k dispozici celkovou částku za vytápění a ohřev teplé vody dle podnájemní smlouvy a mohly tedy vzhledem k procentuálnímu zastoupení alternativních druhů vytápění stanovit částku připadající na jednotlivé druhy topení a porovnat je s údaji o výši nákladů na topení v místě obvyklých. Z rozhodnutí správních orgánů není nijak seznatelné, proč k takovému postupu nepřistoupily a nepřiznaly žalobci vůbec žádnou částku odpovídající náhradě za náklady na topení. Rovněž v tomto směru považuje soud žalobou napadené i prvostupňové rozhodnutí za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. V této skutečnosti spatřuje soud vadu řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.
18. K námitce týkající se skutečnosti, že nebyla do doplatku na bydlení zahrnuta žádná částka odpovídající nezbytným službám spojeným s podnájemem předmětných prostor, soud uvádí následující. V doplňku podnájemní smlouvy ze dne 10. 7. 2017 je mimo jiné uvedena položka „nezbytné služby“ s vyčíslením 1 350 Kč. Žalovaný k této položce v žalobou napadeném rozhodnutí uvedl, že z takto formulované položky nelze určit, zda se jedná o služby bezprostředně související s užíváním bytu. Služby bezprostředně související s užíváním bytu jsou vymezeny v § 34 písm. b) zákona o pomoci v hmotné nouzi takto: pravidelné úhrady za služby spojené s užíváním bytu, maximálně však do výše, která je v místě obvyklá; úhradou služeb bezprostředně spojených s užíváním bytu se rozumí úhrada za ústřední (dálkové) vytápění a za dodávku teplé vody, za úklid společných prostor v domě, za užívání výtahu, za dodávku vody z vodovodů a vodáren, za odvádění odpadních vod kanalizacemi, za osvětlení společných prostor v domě, za odvoz tuhého komunálního odpadu, za vybavení bytu společnou televizní a rozhlasovou anténou, popřípadě další prokazatelné a nezbytné služby související s bydlením. Žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí připustil, že v odvolání žalobce specifikoval, jaké služby jsou do položky „nezbytné služby“ uvedené v doplňku podnájemní smlouvy zahrnuty, ovšem bez uvedení částek za jednotlivé služby. Tato argumentace dle soudu není dostatečná k tomu, aby bez dalšího nebyla do doplatku na bydlení zahrnuta žádná částka na úhradu služeb spojených s podnájemem. Žalovaný se totiž vůbec nezabýval otázkou, zda výdaje za služby, které specifikoval žalobce v odvolání, by mohly být zahrnuty do doplatku na bydlení. Pokud by pod režim § 34 písm. b) zákona o pomoci v hmotné nouzi spadaly všechny žalobcem uvedené služby, bylo by na správním orgánu, aby se zabýval otázkou, zda souhrnná cena za uvedené služby v místě obvyklá je vyšší či nižší než cena hrazená žalobcem a ve výši

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

ceny v místě obvyklé (nebo ve výši hrazené žalobcem, pokud by byla nižší) by pak musel částku za služby spojené s podnájemem zahrnout do doplatku na bydlení. Pokud by se ve výčtu nacházely jak služby, jejichž úhrada by se dala zahrnout pod specifikaci uvedenou v § 34 písm. b) zákona o pomoci v hmotné nouzi, tak i služby, které by specifikaci tohoto ustanovení nenaplněovaly, bylo by možné argumentovat tím, že nejsou rozepsány částky za jednotlivé služby. Za takové situace by však měl správní orgán žalobce vyzvat k doložení výše částek hrazených za jednotlivé služby. Pouze pokud by je nedoložil, či nebyl schopný doložit, by bylo možné akceptovat, odmítnutí zahrnutí částky za služby spojené s podnájemem do doplatku na bydlení.

19. Pro úplnost soud podotýká, že v daném případě dle jeho názoru nebylo možné aplikovat ustanovení § 82 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, neboť žalobce až z odůvodnění prvostupňového rozhodnutí mohl zjistit, v čem spočívá nedostatek ve vyčíslení nákladů spojených s podnájemem.
20. S ohledem na výše uvedené soud dospěl k závěru, že ve vztahu k nákladům spojeným s podnájemem vycházely správní orgány z nedostatečně zjištěného skutkového stavu a skutkový stav vyžaduje zásadní doplnění. V této skutečnosti spatřuje soud vadu řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s.
21. S ohledem na výše uvedené skutečnosti soud výrokem I. v souladu s § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil žalobou napadené rozhodnutí pro vady řízení. V souladu s § 78 odst. 3 s. ř. s. soud zrušil i prvostupňové rozhodnutí, neboť předmětné vady řízení zatěžovaly i toto rozhodnutí. Současně věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení dle § 78 odst. 4 s. ř. s. V něm bude dle § 78 odst. 5 s. ř. s. žalovaný vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku.
22. Žalobce měl v projednávané věci plný úspěch, a proto soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil žalovanému povinnost zaplatit mu do třiceti dnů od právní moci rozsudku náhradu nákladů řízení o žalobě, v celkové výši 2 600 Kč. Tato částka se skládá z částky 2 000 Kč za dva úkony právní služby právní zástupce žalobce po 1 000 Kč podle § 7, § 9 odst. 2 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, [převzetí a příprava zastoupení - § 11 odst. 1 písm. a), podání žaloby - § 11 odst. 1 písm. d)]; a z částky 600 Kč za dva s tím související režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 1, odst. 3 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje,

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 18. listopadu 2020

Mgr. Václav Trajer, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)